

Камісіі па вывучэнні прапановы грамадскіх арганізацыяў і асобных грамадзян па дзяржаўнай сімволіцы.

Каб уносіць якую-небудзь прапанову па гэтаму пытанню трэба быць нацыянальна свядомым чалавекам, патрыётам сваёй Бацькаўшчыны, Дзяржавы, значыць запраўдну яе гісторыю, значыць гісторыю сімволікі другіх дзяржаў. У гэтым пытанні дзейнічаць не прыцыпу: падабаецца – непадабаецца, нельга. І усеагульнай згоды у Ім ніколі не будзе. Гэта пытанне не вырашае ніякі рэферэндум, таму што у масе сваёй людзі некампетэнтны у Ім, а будуць галасаваць па прыцыпу: падабаецца – непадабаецца.

У самай дэмакратычнай, у самай патрыятычнай краіне свету заўсёды знойдуцца асобы „патрыёты“, якім свае дзяржаўныя сімвалы непадабаюцца і яны прапуюць бы „лепшыя“: больш нацыянальныя, больш патрыятычныя, больш аб’ядноўваючыя нацыю і г.д.

Каб гэтага і іншага сваволія не было, дзяржаўная сімволіка прынімаецца Канстытуцыяй, а гэта азначае, што яе павінны паважаць усе грамадзяне Краіны, не залежна ад таго як яны адносяцца к ёй у думцы, сваім розумам.

Добра вядома (хто гэта ведаецца), што няма краіны свету, асабліва калі ўзяць зважкі краіны, дзяржаўныя сімвалы якіх не былі бы запятнаны крывёй сваіх, а тым больш чужых, народаў. У гэтай кривавай справе як ніхто прыспемі расійскія нацыяналісты і большэвікі. Толька па афіцыйным дадзеным за 3/4 апошняга стагоддзя загублена 60 мільёнаў чалавек. Пад Расійскімі дзяржаўнымі сімваламі і цяпер у разных кутках льецца кроў, канешне за „законнасць“, „правапарадак“, супраць „бандфэрміраванняў“, „агалцельных нацыяналістаў“ і г.д. Ну, а большэвіцкія чырвоныя знамяны – гэта адна кроў нявіноўных людзей. Серп і молат – выдатныя прылады працы, але ж працуючыя у поце твару пад такім казалась бы святым сімвалам, гінулі ад працы, пухлі ад голада, атрымлівалі галачкі, крывякі і палачкі за сваю працу, у лепшым выпадку 15% ад сябекошту, што прадаўцаў „зарабляць“ і цяпер па ласцы былых большэвікоў-катаў, а цяпер – „дэмакратаў“.

Дзяржаўныя сімвалы паганяць, зняважаюць, пачкаюць крывёй нікчэмных палітыкі, а самі сімвалы тут нявіноўныя, яны нежывыя!

Старажытнасць сімвалаў сведчыць аб старажытнасці дзяржавы, яе гістарычнай законнасці. А гэта немалаважна!

І, напрыклад, дабавіў бы каля дрэўка бела-чырвона-белага нашага сцяга зялёны беларускі арнамент „Пагоня“ зрабіў бы ордэнам, ці сімвалам, беларускай арміі. А дзяржаўным сімвалам зрабіў бы „...цвяток радзімы васілька“, такі міны беларускаму сэрцу.

Але ж з такім жа поспехам на высокую пасаду дзяржаўнага сімвала (герба) РБ могуць пратэндаваць паважаныя жывеліны, што на нашых грашак, асабліва зубр, шматлікія птушкі, асабліва бацян, які нічуць ня хужэй разных сімвалаў-арлоў, крыж Еуфрасіні Полацкай. Смешна, але ж нас называюць і краінай агуркоў. Дык можа і агурок зрабіць нашым дзяржаўным сімвалам!?

Кажуць, што "Пагоня" - гэта Літоўскі (правільней - літоўскі) герб. На самай справе гэта наш герб. Ды паміж іхнім і нашым гербамі, як і паміж гербамі-арламі ёсць разніца.

Такім чынам, цяпер трэба не прыдумываць другія дзяржаўныя сімвалы для РБ, а выховываць у грамадзян пашану к нашым гістарычным, канстытуцыйным сімвалам, прапагандаваць і распаўсюджываць іх. Не сакрэт, што на хлебе РБ жывуць людзі, якія ненавідзяць яе сімвалы, але і сваю карміцельку. Яны стварылі і вядомыя антыдзяржаўныя "грамадскія" арганізацыі.

Згаданая вышэй камісія па дзяржаўнай сімволіцы, пасля таго, як яна прынята канстытуцыяй, - непатрэбна і нават шкодная для стабільнасці становішча у Рэспубліцы Беларусь.

Не неабходна РАСПУСЦІЦЬ!

Мінск

20. XII. 94г.

220082, МІНСК

вул. Прытыцкага, д. 38, кв. 19

Іван Мірончык

прафесар

